

The Scroll of Esther

מגילת אסתר

המלך ב
 הנשים י
 הפירוש
 בת המן
 אביו
 המלך
 הגו
 לזק
 אליו
 לזד
 את
 הבת
 תזה
 ועב
 וית
 ומו
 סו
 מא
 או
 יז
 ה
 א
 ד

המלך פקידים בכל מדינת מלכותו ויקבצו את
 כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה
 אל בית הנשים אל יד הגא סרוס המלך שמר
 הנשים ונתן תמרוקיהן והנערה אשר תיטב בעיני
 המלך תמלך תזת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך
 ויעש כן
 בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי
 בן קיש איש ימיני אשר הגלה סירושלים עם
 הגולה אשר הגלה עם יכניה מלך יהודה אשר
 הגלה נבוכדנצר מלך בבל יהי אמן את הדסה
 היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה
 יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה
 מרדכי לו לבת והי בהשמע דבר המלך ודרנו
 ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד
 הגו ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגו שמר
 הנשים ותיטב הנערה בעיניו ותשא לזכר לפניו
 ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת
 שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך
 וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה
 אסתר את עמה ואת מולדתה כל מרדכי ציה עליה
 אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך
 לפני לזכר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה
 יעשה בה ובתגע תר נערה ונערה לבוא אל המלך
 אלושורוש מקין היות לה כדת הנשים שנים עשר
 לזדש כי כן ימלא ימי מרוקיהן ששה לזדשים
 בשמן המר וששה לזדשים בבשמים ובתמרוקי
 הנשים ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר
 תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית

ה' ידעי דת ודין והקרב אליו כרשנא
 נ תרשייש מרס מרסנא ממוכן שבעת
 די ראי פני המלך הישבים ראשונה
 ית מה לעשות במלכה ושתי על
 זתה את מאמר המלך אלושורוש
 ויאמר מומכן
 השרים לא על המלך רבדו עותה
 י על כל השרים ועל כל העמים
 ית המלך אלושורוש כי יצא דבר
 ל הנשים להבנות בעליהן בעיניהן
 אלושורוש אמר להביא את ושתי
 י ולא באה והיום הזה תאמרנה
 די אשר שמענו את דבר המלכה
 לך וכדי בזון וקצף אם על המלך
 מלכות מלפניו ויכתב בדני פרס
 ור אשר לא תבוא ושתי לפני
 יש ומלכותה יתן המלך לרעותה
 נשמע פתגם המלך אשר יעשה
 רבה היא וכל הנשים יתנו יקר
 זל ועד קטן ויטב הדבר בעיני
 עש המלך כדבר ממוכן וישלח
 דינות המלך אל מדינה ומדינה
 ש כלשוננו להיות כל איש שרר
 אזור
 זון עמו
 בשך לזמת המלך אלושורוש
 נ אשר עשתה ואת אשר
 נערי המלך משרתיו יבקשו
 לזת טובות מראה ויפקד

פרק 1 Chapter 1

1. וַיְהִי, בַּיָּמִי אֲחַשְׁוֵרוּשׁ: הוּא אֲחַשְׁוֵרוּשׁ, הַמֶּלֶךְ מֵהַדוּ וְעַד-כּוּשׁ--שָׁבַע וְעֶשְׂרִים וּבִמְאֵה, מְדִינָה

1. NOW IT came to pass in the days of Ahasuerus--this is Ahasuerus who reigned, from India even unto Ethiopia, over a hundred and seven and twenty provinces--

2. בַּיָּמִים, הָהֵם--כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ, עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ, אֲשֶׁר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה

2. that in those days, when the king Ahasuerus sat on the throne of his kingdom, which was in Shushan the castle,

3. בְּשִׁנַּת שְׁלוֹשׁ, לְמַלְכוֹ, עָשָׂה מִשְׁתֵּה, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו: זָוִיל פָּרַס וּמְדֵי, הַפְּרָתָמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת--לְפָנָיו

3. in the third year of his reign, he made a feast unto all his princes and his servants the army of Persia and Media, the nobles and princes of the provinces, being before him

4. בְּהִרְאֹתוֹ, אֶת-עֹשֶׁר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, וְאֶת-יָקָר, תְּפָאֶרֶת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים, שְׂמוֹנִים וּבִמְאֵת יוֹם

4. when he showed the riches of his glorious kingdom and the honour of his excellent majesty, many days, even a hundred and fourscore days.

5. וּבְמִלּוֹאת הַיָּמִים הָאֵלֶּה, עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם הַגְּמֵאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד-קֶטָן מִשְׁתֵּה--שִׁבְעַת יָמִים: בְּזוֹצֵר, גִּזַּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ

5. And when these days were fulfilled, the king made a feast unto all the people that were present in Shushan the castle, both great and small, seven days, in the court of the garden of the king's palace

6. זָוִיר כְּרֶפֶס וּתְכֵלֶת, אֲזוּזוֹ בְּזוֹבְלֵי-בוּץ וְאַרְגָּמָן, עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף, וְעַמּוּדֵי יֵשׁ בְּטוֹת זָהָב וּכְסָף, עַל רִצְפֹת בַּהֲט-וְשֵׁשׁ--וְדָר וְסוּזָרֶת

6. there were hangings of white, fine cotton, and blue, bordered with cords of fine linen and purple, upon silver rods and pillars of marble the couches were of gold and silver, upon a pavement of green, and white, and shell, and onyx marble.

7. וְהִשְׁקוּת בְּכֵלֵי זָהָב, וּכְלִים מִכְלִים שְׁוֹנִים וַיִּין מַלְכוּת רַב, כְּפִיד הַמֶּלֶךְ

7. And they gave them drink in vessels of gold--the vessels being diverse one from another--and royal wine in abundance, according to the bounty of the king.

8. והשתיה כדת, אין אנס: כי-כן יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-
ואיש

8. And the drinking was according to the law none did compel for so the king had appointed to all the officers of his house, that they should do according to every man's pleasure.

9. גם ושתיה המלכה, עשתה משהתה זשים--בית, המלכות, אשר, למלך אושורוש

9. Also Vashti the queen made a feast for the women in the royal house which belonged to king Ahasuerus.

10. ביום, השביעי, כטוב לב-המלך, ביין--אמר למהומן בנתא זרבונא בנתא
ואבנתא, ותר וכרכס, שבעת הסריסים, המשרתים את-פני המלך אושורוש

10. On the seventh day, when the heart of the king was merry with wine, he commanded Mehuman, Bizzetha, Harbona, Bigtha, and Abagtha, Zethar, and Carcas, the seven chamberlains that ministered in the presence of Ahasuerus the king,

11. להביא את-ושתיה המלכה, לפני המלך--בכתר מלכות: להראות העמים והשרים
את-יפיה, כי-טובת מראה היא

11. to bring Vashti the queen before the king with the crown royal, to show the peoples and the princes her beauty for she was fair to look on.

12. ותמאן המלכה ושתיה, לבוא בדבר המלך, אשר, ביד הסריסים ויקצף המלך מאד,
ווזמתו בערה בו

12. But the queen Vashti refused to come at the king's commandment by the chamberlains therefore was the king very wroth, and his anger burned in him.

13. ויאמר המלך, לזכמים ידעי העתים: כי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין

13. Then the king said to the wise men, who knew the times--for so was the king's manner toward all that knew law and judgment

14. והקרב אליו, פרשנא שתר אדמתא תרשיש, מרס מרסנא, ממוכן--שבעת שרי
פרס ומדי, ראי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות

14. and the next unto him was Carshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, and Memucan, the seven princes of Persia and Media, who saw the king's face, and sat the first in the kingdom:

15. כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתיה--על אשר לא-עשתה, את-באמר המלך
אושורוש, ביד, הסריסים

15. 'What shall we do unto the queen Vashti according to law, forasmuch as she hath not done the bidding of the king Ahasuerus by the chamberlains?'

16. וַיֹּאמֶר (מומכן) מִמּוּכָן, לְפָנַי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים, לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ, עָוְתָהּ וְשִׁתִּי

הַמֶּלֶכָּה: כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים, וְעַל-כָּל-הָעַמִּים, אֲשֶׁר, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ

16. And Memucan answered before the king and the princes: 'Vashti the queen hath not done wrong to the king only, but also to all the princes, and to all the peoples, that are in all the provinces of the king Ahasuerus.

17. כִּי-יֵצֵא דְבַר-הַמֶּלֶכָּה עַל-כָּל-הַנְּשִׁים, לְהַבְּזוֹת בְּעֵינֵיהֶן בְּעֵלְיָהֶן בְּעֵינֵיהֶן: בְּאֶמְרָם, הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת-וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָּה לְפָנָיו--וְלֹא-בָאָה

17. For this deed of the queen will come abroad unto all women, to make their husbands contemptible in their eyes, when it will be said: The king Ahasuerus commanded Vashti the queen to be brought in before him, but she came not.

18. וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרֶנָּה שָׂרוֹת פָּרַס-וּמְדִי, אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הַמֶּלֶכָּה, לְכָל, שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכַדִּי, בְּיּוֹן וְקָצֶף

18. And this day will the princesses of Persia and Media who have heard of the deed of the queen say the like unto all the king's princes. So will there arise enough contempt and wrath.

19. אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, יֵצֵא דְבַר-מַלְכוּת מִלְּפָנָיו, וַיִּכְתַּב בְּדַתִּי פָּרַס-וּמְדִי, וְלֹא יַעֲבוֹר: אֲשֶׁר לֹא-תָבוֹא וְשִׁתִּי, לְפָנַי הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ, וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ, לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה

19. If it please the king, let there go forth a royal commandment from him, and let it be written among the laws of the Persians and the Medes, that it be not altered, that Vashti come no more before king Ahasuerus, and that the king give her royal estate unto another that is better than she.

20. וַנִּשְׁמַע פְּתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּכָל-מַלְכוּתוֹ, כִּי רַבָּה הִיא וְכָל-הַנְּשִׁים, יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן--לְמַגְדוֹל, וְעַד-קָטָן

20. And when the king's decree which he shall make shall be published throughout all his kingdom, great though it be, all the wives will give to their husbands honour, both to great and small.'

21. וַיִּיטֵב, הַדְּבָר, בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ, כַּדְּבַר מִמּוּכָן

21. And the word pleased the king and the princes and the king did according to the word of Memucan

22. וַיִּשְׁלַח סְפָרִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ--אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְּתָבָהּ, וְאֶל-עַם וְעַם כַּלְשׁוֹנוֹ: לְהַזְכִּיר כָּל-אִישׁ שִׁרְר בְּבֵיתוֹ, וּבְמַדְבַּר כַּלְשׁוֹן עִמּוֹ

22. for he sent letters into all the king's provinces, into every province according to the writing thereof, and to every people after their language,

that every man should bear rule in his own house, and speak according to the language of his people.

פרק 2 Chapter 2

1. אַזְזַר, הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, כְּשֶׁף, וְזָמַת הַמֶּלֶךְ אֶזְשָׁרוּשׁ--זָכַר אֶת-וְשֵׁתִי וְאֵת אֲשֶׁר-עָשִׂתָהּ, וְאֵת אֲשֶׁר-נָגַדְתָּ עָלַיָּהּ

1. After these things, when the wrath of king Ahasuerus was assuaged, he remembered Vashti, and what she had done, and what was decreed against her.

2. וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי-הַמֶּלֶךְ, מְשֻׁרְתָיו: יִבְקָשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת, טוֹבוֹת מִרְאָה

2. Then said the king's servants that ministered unto him: 'Let there be sought for the king young virgins fair to look on

3. וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים, בְּכָל-מְדִינֹת מְלְכוּתוֹ, וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-נְעָרָה-בְּתוּלָה טוֹבָה מִרְאָה אֶל-שִׁישָׁן הַבִּירָה אֶל-בֵּית הַנְּשִׁים, אֶל-יַד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַנְּשִׁים וְנִתְּנָן, תְּמַרְקִיהֶן

3. and let the king appoint officers in all the provinces of his kingdom, that they may gather together all the fair young virgins unto Shushan the castle, to the house of the women, unto the custody of Hegai the king's chamberlain, keeper of the women and let their ointments be given them

4. וְהַנְּעָרָה, אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ--תִּמְלֹךְ, תַּזְזֹת וְשֵׁתִי וַיִּטֵּב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וַיַּעַשׂ כֵּן

4. and let the maiden that pleaseth the king be queen instead of Vashti.' And the thing pleased the king and he did so.

All together then repeated by the reader

5. אִישׁ יְהוּדִי, הָיָה בְּשִׁישָׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מָרְדֳּכָי, בֶּן יָאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶן-קִישׁ--אִישׁ יְמִינִי

-> ish yehudi, hayah beshushan habirah ushemo maredochay, ben ya'ir ben-shim'i ben-kish--ish yemini

5. There was a certain Jew in Shushan the castle, whose name was Mordecai the son of Jair the son of Shimei the son of Kish, a Benjamite,

6. אֲשֶׁר הִגְלָה, מִירוּשָׁלַיִם, עִם-הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ, עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה--אֲשֶׁר הִגְלָה, נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל

6. who had been carried away from Jerusalem with the captives that had been carried away with Jeconiah king of Judah, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried away.

7. וַיְהִי אִמּוֹן אֶת-הַדָּסָה, הִיא אֶסְתֵּר בַּת-דָּדוּ--כִּי אִין לָהּ, אָב וְאִם וְהַנְּעִרָה יָפֹת-תֹּאֵר, וְטוֹבַת מְרָאָה, וּבְמוֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ, לְקָחוּהָ מֵרַדְּכַי לֹא לְבַת

7. And he brought up Hadassah, that is, Esther, his uncle's daughter for she had neither father nor mother, and the maiden was of beautiful form and fair to look on and when her father and mother were dead, Mordecai took her for his own daughter.

8. וַיְהִי, בְּהִשְׁמַע דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ, וּבְהַקְבִּץ נְעוּרוֹת רַבּוֹת אֶל-שׁוּשָׁן הַבְּיָרָה, אֶל-יָד הַגִּי וְתַלְקוֹז אֶסְתֵּר אֶל-בֵּית הַמֶּלֶךְ, אֶל-יָד הַגִּי שְׂמֵר הַנְּשִׁים

8. So it came to pass, when the king's commandment and his decree was published, and when many maidens were gathered together unto Shushan the castle, to the custody of Hegai, that Esther was taken into the king's house, to the custody of Hegai, keeper of the women.

9. וַתִּיטֵב הַנְּעִרָה בְּעֵינָיו, וַתֵּשֶׂא זֶסֶד לְפָנָיו, וַיִּבְהַל אֶת-תְּמִרוּקֶיהָ וְאֶת-מְעוֹתָהּ לְתֵת לָהּ, וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעוּרוֹת הָרְאיוֹת לְתֵת-לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת-נְעוּרוֹתֶיהָ לְטוֹב, בְּבֵית הַנְּשִׁים

9. And the maiden pleased him, and she obtained kindness of him and he speedily gave her her ointments, with her portions, and the seven maidens, who were meet to be given her out of the king's house and he advanced her and her maidens to the best place in the house of the women.

10. לֹא-הִגִּידָהּ אֶסְתֵּר, אֶת-עַמָּהּ וְאֶת-מוֹלְדֹתָהּ: כִּי מֵרַדְּכַי צִוָּה עָלֶיהָ, אֲשֶׁר לֹא-תִגִּיד

10. Esther had not made known her people nor her kindred for Mordecai had charged her that she should not tell it.

11. וּבְכָל-יוֹם וַיּוֹם--מֵרַדְּכַי מִתְּהַלֵּךְ, לְפָנָיו וְזָצַר בְּבֵית-הַנְּשִׁים: כִּלְדַּעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר, וּבִמָּה-יַעֲשֶׂה בָּהּ

11. And Mordecai walked every day before the court of the women's house, to know how Esther did, and what would become of her.

12. וּבְהִגִּיעַ תֵּר נְעִרָה וְנְעִרָה לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזוּשׁוּרוּשׁ, מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כָּדַת הַנְּשִׁים שְׁנָיִם עָשָׂר זֹרְשׁ--כִּי כִּן יִמְלָאוּ, וַיְמִי מִרוּקֶיהֶן: שִׁשָּׁה זֹרְשִׁים, בְּשֶׁמֶן הַמֵּר, וְשִׁשָּׁה זֹרְשִׁים בְּבִשְׂמִים, וּבְתִמְרוּקֵי הַנְּשִׁים

12. Now when the turn of every maiden was come to go in to king Ahasuerus, after that it had been done to her according to the law for the women, twelve months--for so were the days of their anointing accomplished, to wit, six months with oil of myrrh, and six month with sweet odours, and with other ointments of the women--

13. וּבֹזֶה, הַנְּעִרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ--אֵת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ, לְבוֹא עִמָּה, מִבֵּית הַנָּשִׁים, עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ

13. when then the maiden came unto the king, whatsoever she desired was given her to go with her out of the house of the women unto the king's house.

14. בְּעֶרְבַּי הָיָה בָּאָה, וּבבֹקֶר הָיָה שׁוֹבָה אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים שִׁנִּי, אֶל-יָד שֵׁעֲשִׂנּוּ סָרִיס הַמֶּלֶךְ, שִׁמְרֵי הַפִּילֹגֶשִׁים: כִּי אִם-זֹפֶן בָּהּ הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָאָהּ בְּשֵׁם

14. In the evening she went, and on the morrow she returned into the second house of the women, to the custody of Shaashgaz, the king's chamberlain, who kept the concubines she came in unto the king no more, except the king delighted in her, and she were called by name.

15. וּבַהֲגִיעַ תֵּר-אֶסְתֵּר בַּת-אֲבִיוֹזַיִל הַדְּ מִרְדֵּכַי אֲשֶׁר לְקֹז-לוֹ לְבַת לְבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, לֹא בִקְשָׁה דָבָר--כִּי אִם אֵת-אֲשֶׁר יֹאמַר הַגִּי סָרִיס-הַמֶּלֶךְ, שִׁמְרֵי הַנָּשִׁים וְתֵהִי אֶסְתֵּר נְשִׂאת זֶן, בְּעֵינַי כָּל-רֵאִיהָ

15. Now when the turn of Esther, the daughter of Abihail the uncle of Mordecai, who had taken her for his daughter, was come to go in unto the king, she required nothing but what Hegai the king's chamberlain, the keeper of the women, appointed. And Esther obtained favour in the sight of all them that looked upon her.

16. וַתִּקְחוּ אֶסְתֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזוּשֹׁרוּשׁ, אֶל-בֵּית מַלְכוּתוֹ, בְּזֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי, הוּא-זֹדֶשׁ טֵבֶת--בְּשָׁנַת-שִׁבְעַ, לְמַלְכוּתוֹ

16. So Esther was taken unto king Ahasuerus into his house royal in the tenth month, which is the month Tebeth, in the seventh year of his reign.

17. וַיֶּאֱהַב הַמֶּלֶךְ אֵת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנָּשִׁים, וַתֵּשֶׂא-זֶן וְזֹסֵד לְפָנָיו מִכָּל-הַבְּתוּלוֹת וַיִּשֶׂם בָּתֶר-מַלְכוּת בְּרֵאשִׁיהָ, וַיְמַלִּכָהּ תַּזוּת וַשְׁתִּי

17. And the king loved Esther above all the women, and she obtained grace and favour in his sight more than all the virgins so that he set the royal crown upon her head, and made her queen instead of Vashti.

18. וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו--אֵת, מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהַנְּזוּהָ לְמַדְיָנוֹת עֲשָׂה, וַיִּתֵּן מִשְׁאֵת כִּיד הַמֶּלֶךְ

18. Then the king made a great feast unto all his princes and his servants, even Esther's feast and he made a release to the provinces, and gave gifts, according to the bounty of the king.

19. וּבַהֲקָבֵץ בְּתוּלוֹת, שְׁנִית וּמִרְדֵּכַי, יָשָׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ

19. And when the virgins were gathered together the second time, and Mordecai sat in the king's gate--

20. אין אֶסְתֵּר, מִגְדֹּת מוֹלְדֹתָהּ וְאֶת-עַמּוּהָ, כַּאֲשֶׁר צִוָּה עֲלֶיהָ, מִרְדֵּכַי וְאֶת-מֵאֲמֵר מִרְדֵּכַי אֶסְתֵּר עָשָׂה, כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנָה אֵתוֹ

20. Esther had not yet made known her kindred nor her people as Mordecai had charged her for Esther did the commandment of Mordecai, like as when she was brought up with him--

21. בַּיָּמִים הָהֵם, וּמִרְדֵּכַי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קָצַף בְּגִתָּן וְתֵרֶשׁ שְׁנֵי-סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁמָרֵי הַסֶּף, וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלֹּזוֹ יָד, בַּמֶּלֶךְ אָחַשְׁוֵרֶשׁ

21. in those days, while Mordecai sat in the king's gate, two of the king's chamberlains, Bigthan and Teresh, of those that kept the door, were wroth, and sought to lay hands on the king Ahasuerus.

22. וַיִּוָדַע הַדָּבָר לְמִרְדֵּכַי, וַיֵּגֵד לְאֶסְתֵּר הַמְּלִכָּה וְהֵאמֵר אֶסְתֵּר לְמִלְכָּךְ, בְּשֵׁם מִרְדֵּכַי

22. And the thing became known to Mordecai, who told it unto Esther the queen and Esther told the king thereof in Mordecai's name.

23. וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא, וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל-עֵץ וַיִּכְתֹּב, בְּסֵפֶר הַדְּבָרִי הַיָּמִים--לְכַנִּי הַמֶּלֶךְ

23. And when inquisition was made of the matter, and it was found to be so, they were both hanged on a tree and it was written in the book of the chronicles before the king.

פרק 3 Chapter 3

1. אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, גָּדַל הַמֶּלֶךְ אָחַשְׁוֵרֶשׁ אֶת-הַמֶּן בֶּן-הַבְּדִיָּה הָאֲגִי--וַיִּשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם, אֶת-כֶּסֶּאוֹ, מֵעַל, כָּל-הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֵתוֹ

1. After these things did king Ahasuerus promote Haman the son of Hammedatha the Agagite, and advanced him, and set his seat above all the princes that were with him.

2. וְכָל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחוּוִּים לְהַמֶּן--כִּי-בֶן, צִוָּה-לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמִרְדֵּכַי--לֹא יִכְרַע, וְלֹא יִשְׁתַּחוּוֶה

2. And all the king's servants, that were in the king's gate, bowed down, and prostrated themselves before Haman for the king had so commanded concerning him. But Mordecai bowed not down, nor prostrated himself before him.

3. וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ--לְמִרְדֵּכַי: מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר, אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ

3. Then the king's servants, that were in the king's gate, said unto Mordecai: 'Why transgressest thou the king's commandment?'

4. וַיְהִי, (באמרם) כְּאִמְרָם אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא שָׁמַע, אֲלֵיהֶם וַיִּגִּדּוּ לְהַמֵּן, לִרְאוֹת הַיַּעֲמֹדִי הַדְּבָרִי מִרְדֵּכָי--כִּי-הִגִּיד לָהֶם, אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי

4. Now it came to pass, when they spoke daily unto him, and he hearkened not unto them, that they told Haman, to see whether Mordecai's words would stand for he had told them that he was a Jew.

5. וַיֵּרָא הַמֵּן--כִּי-אֵין מִרְדֵּכָי, כֹּרַע וּמִשְׁתַּחוּוֶה לּוֹ וַיִּמְלֵא הַמֵּן, זִמָּה

5. And when Haman saw that Mordecai bowed not down, nor prostrated himself before him, then was Haman full of wrath.

6. וַיִּבּוּ בְּעֵינָיו, לְשַׁלֹּחַ יָד בְּמִרְדֵּכָי לְבַדּוֹ--כִּי-הִגִּידוּ לוֹ, אֶת-עַם מִרְדֵּכָי וַיִּבְהַקֵּשׁ הַמֵּן, לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְלָכוֹת אֲזוּשְׁוֹרוּשׁ--עַם מִרְדֵּכָי

6. But it seemed contemptible in his eyes to lay hands on Mordecai alone for they had made known to him the people of Mordecai wherefore Haman sought to destroy all the Jews that were throughout the whole kingdom of Ahasuerus, even the people of Mordecai.

7. בַּזֹּרֵשׁ הָרִאשׁוֹן, הוּא-זֹרֵשׁ נִסָּן, בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה, לְמַלְכָּה אֲזוּשְׁוֹרוּשׁ: הַפֶּיַל פּוּר הוּא הַזֹּרֵל לְפָנָי הַמֵּן, מִיּוֹם לַיּוֹם וּבַזֹּרֵשׁ לְזֹרֵשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר--הוּא-זֹרֵשׁ אָדָר

7. In the first month, which is the month Nisan, in the twelfth year of king Ahasuerus, they cast pur, that is, the lot, before Haman from day to day, and from month to month, to the twelfth month, which is the month Adar.

8. וַיֹּאמֶר הַמֵּן, לְמַלְכָּה אֲזוּשְׁוֹרוּשׁ--יִשְׁנֹו עִם-אֶזְרָד מְפֹרָר וּמְפֹרָר בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹוֹת מְלָכוּתָהּ וְדַתֵּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עַם, וְאֶת-דַּתֵּי הַמְּלָכָה אֵינָם עוֹשִׂים, וְלְמַלְכָּה אֵין-שׁוּהָ, לְהִגְיוֹם

8. And Haman said unto king Ahasuerus: 'There is a certain people scattered abroad and dispersed among the peoples in all the provinces of thy kingdom and their laws are diverse from those of every people neither keep they the king's laws therefore it profiteth not the king to suffer them.

9. אִם-עַל-הַמְּלָכָה טוֹב, וּכְתַב לְאַבְדָּם וְעִשְׂרַת אֲלָפִים כֶּסֶף-כֶּסֶף, אֲשַׁקּוּל עַל-יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא, אֶל-גְּזֵי הַמְּלָכָה

9. If it please the king, let it be written that they be destroyed and I will pay ten thousand talents of silver into the hands of those that have the charge of the king's business, to bring it into the king's treasuries.'

10. וַיִּסַּר הַמְּלָכָה אֶת-טַבַּעְתּוֹ, מִיַּד וַיִּתְּנָהּ, לְהַמֵּן בֶּן-הַמְּדַתָּה הָאֲגָגִי--עֶרֶר הַיְהוּדִים

10. And the king took his ring from his hand, and gave it unto Haman the son of Hammedatha the Agagite, the Jews' enemy.

11. וַיֹּאמֶר הַמְּלָכָה לְהַמֵּן, הַכֶּסֶף נָתַן לָךְ וְהָעַם, לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינַיִךְ

11. And the king said unto Haman: 'The silver is given to thee, the people also, to do with them as it seemeth good to thee.'

12. ויקראו ספרי המלך בַּזֶּדֶה הָרִאשׁוֹן, בְּשִׁלּוּשֵׁה עֶשֶׂר יוֹם בּוֹ, וַיִּכְתֹּב כָּכָל-אִשֶׁר-
צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֶל אֲזוּשְׁדָרְפָנִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפּוֹזוֹת אֲשֶׁר עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-שָׂרֵי עָם וְעַם,
מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וְעַם כָּלְשׁוֹנָו: בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁוֹרֶשׁ נִכְתָּב, וְנִזְוָתָם בְּטַבְעַת
הַמֶּלֶךְ

12. Then were the king's scribes called in the first month, on the thirteenth day thereof, and there was written, according to all that Haman commanded, unto the king's satraps, and to the governors that were over every province, and to the princes of every people to every province according to the writing thereof, and to every people after their language in the name of king Ahasuerus was it written, and it was sealed with the king's ring.

13. וַנְּשַׁלְּחוּ סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ--לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹּת וּלְאַבֵּד אֶת-
כָּל-הַיְהוּדִים מִנְעֵר וְעַד-זְקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלּוּשֵׁה עֶשֶׂר לְזֶדֶה שְׁנַיִם-עֶשֶׂר-
הוּא-זֶדֶה אֶדְר וַיִּשְׁלְּכֶם, לְבוֹז

13. And letters were sent by posts into all the king's provinces, to destroy, to slay, and to cause to perish, all Jews, both young and old, little children and women, in one day, even upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar, and to take the spoil of them for a prey.

14. פְּתִישְׁעָן הַכְּתָב, לְהַנְתִּן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, זָלוּי, לְכָל-הָעַמִּים--לְהִיּוֹת עֲתָדִים,
לְיוֹם הַזֶּה

14. The copy of the writing, to be given out for a decree in every province, was to be published unto all peoples, that they should be ready against that day.

15. הָרָצִים יֵצְאוּ דְרוֹזוּפִים, בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ, וְהַדָּת נִתְּנָה, בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יֵשְׁבוּ
לְשֹׁתוֹת, וְהָעִיר שׁוֹשָׁן נְבוֹכָה

15. The posts went forth in haste by the king's commandment, and the decree was given out in Shushan the castle and the king and Haman sat down to drink but the city of Shushan was perplexed.

פרק 4 Chapter 4

1. וּמִרְדֵּכַי, יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מְרִדְכַי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׂ שֵׁק וְאֶפֶר וַיֵּצֵא
בְּתוֹךְ הָעִיר, וַיִּזְעַק וְעָקָה גְדוּלָהּ וּמָרָה

1. Now when Mordecai knew all that was done, Mordecai rent his clothes, and put on sackcloth with ashes, and went out into the midst of the city, and cried with a loud and a bitter cry

2. וַיָּבֹוא, עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵין לְבוּא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, בְּלִבּוֹשׂ שֵׁק

2. and he came even before the king's gate for none might enter within the king's gate clothed with sackcloth.

3. ובכל-מדינה ומדינה, במקום אשר דבר-המלך ודתו מועה--אכל גדול ליהודים, וצום ובכי ובספד שק ואפר, וצע לרבים

3. And in every province, whithersoever the king's commandment and his decree came, there was great mourning among the Jews, and fasting, and weeping, and wailing and many lay in sackcloth and ashes.

4. ותבואינה) ותבואינה נערות אסתר וסריסיה, ויגידו לה, ותתנולול המלכה, במאד ותשכזו בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל

4. And Esther's maidens and her chamberlains came and told it her and the queen was exceedingly pained and she sent raiment to clothe Mordecai and to take his sackcloth from off him but he accepted it not.

5. ותקרא אסתר להתה מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי-- לדעת מה-זה, ועל-מה-זה

5. Then called Esther for Hathach, one of the king's chamberlains, whom he had appointed to attend upon her, and charged him to go to Mordecai, to know what this was, and why it was.

6. ויצא התה, אל-מרדכי--אל-רזוב העיר, אשר לפני שער-המלך

6. So Hathach went forth to Mordecai unto the broad place of the city, which was before the king's gate.

7. ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשיקול על-גני המלך (ביהודיים) ביהודים--לאבדם

7. And Mordecai told him of all that had happened unto him, and the exact sum of the money that Haman had promised to pay to the king's treasuries for the Jews, to destroy them.

8. ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמירם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתנוען-לו ולבקש מלפניו--על-עמה

8. Also he gave him the copy of the writing of the decree that was given out in Shushan to destroy them, to show it unto Esther, and to declare it unto her and to charge her that she should go in unto the king, to make supplication unto him, and to make request before him, for her people.

9. ויבוא, התה ויגד לאסתר, את דברי מרדכי

9. And Hathach came and told Esther the words of Mordecai.

10. ותאמר אסתר להתה, ותצוהו אל-מרדכי

10. Then Esther spoke unto Hathach, and gave him a message unto Mordecai:

11. כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יָדְעִים, אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא-אֶל-
הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחוּצָה הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אֶזְזָת דָּתוֹ לְהַמִּית, לְבַד בְּאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ
הַמֶּלֶךְ אֶת-שֶׁרְבִיט הַזָּהָב, וְזוּזָה וְאֲנִי, לֹא נִקְרָאתִי לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ--זֶה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם

11. 'All the king's servants, and the people of the king's provinces, do know, that whosoever, whether man or woman, shall come unto the king into the inner court, who is not called, there is one law for him, that he be put to death, except such to whom the king shall hold out the golden sceptre, that he may live but I have not been called to come in unto the king these thirty days.'

12. וַיִּגִּדּוּ לְמֶרְדֵּכַי, אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר

12. And they told to Mordecai Esther's words.

13. וַיֹּאמֶר מֶרְדֵּכַי, לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר : אֶל-תְּדַמֵּי בְּנַפְשֶׁךָ, לְהַמְלִיט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-
הַיְהוּדִים

13. Then Mordecai bade them to return answer unto Esther: 'Think not with thyself that thou shalt escape in the king's house, more than all the Jews.'

14. כִּי אִם-הַזְּרֵשׁ תַּנּוֹרִישִׁי, בְּעַת הַזֹּאת--רְוֹז וְהִצְלָה יַעֲמוּד לַיהוּדִים בְּמִקְוֶם אַזְוָר ,
וְאֶת וּבֵית-אָבִיךָ תֵּאבְדוּ וּבְמִי יוֹדֵעַ--אִם-לָעַת כָּזֹאת, הִנְעַת לְמַלְכוּת

14. For if thou altogether holdest thy peace at this time, then will relief and deliverance arise to the Jews from another place, but thou and thy father's house will perish and who knoweth whether thou art not come to royal estate for such a time as this?'

15. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, לְהָשִׁיב אֶל-מֶרְדֵּכַי

15. Then Esther bade them return answer unto Mordecai:

16. לֵךְ כְּזֹס אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן, וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל-תֹּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִלְלָה וְיוֹם--גַּם-אֲנִי וְנַעֲרָתִי, אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-
כַדָּת, וּכְאֲשֶׁר אֶבְרָתִי, אֶבְרָתִי

16. 'Go, gather together all the Jews that are present in Shushan, and fast ye for me, and neither eat nor drink three days, night or day I also and my maidens will fast in like manner and so will I go in unto the king, which is not according to the law and if I perish, I perish.'

17. וַיַּעֲבֹר, מֶרְדֵּכַי וַיַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר

17. So Mordecai went his way, and did according to all that Esther had commanded him.

פרק 5 Chapter 5

1. ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמוד בן־צַר בַּיִת-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, נְכוּז בַּיִת הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ, בְּבַיִת הַמַּלְכוּת, נְכוּז, פְּתוּחַ הַבַּיִת

1. Now it came to pass on the third day, that Esther put on her royal apparel, and stood in the inner court of the king's house, over against the king's house and the king sat upon his royal throne in the royal house, over against the entrance of the house.

2. ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בן־צַר--נְשֹׂאָה זוֹן, בְּעֵינָיו ויושט המלך לאסתר, את-שֶׁרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר, וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשֶּׁרְבִיט

2. And it was so, when the king saw Esther the queen standing in the court, that she obtained favour in his sight and the king held out to Esther the golden sceptre that was in his hand. So Esther drew near, and touched the top of the sceptre.

3. ויאמר לה המלך, מיה-לך אסתר המלכה ומה-בְּקִשְׁתֶּךָ עַד-וְנֹצֵי הַמַּלְכוּת, וינתן לך

3. Then said the king unto her: 'What wilt thou, queen Esther? for whatever thy request, even to the half of the kingdom, it shall be given thee.'

4. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן הַיּוֹם, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ

4. And Esther said: 'If it seem good unto the king, let the king and Haman come this day unto the banquet that I have prepared for him.'

5. ויאמר המלך--מִהֲרֵוּ אֶת-הַמֶּן, לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר ויבא המלך והמן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂתָה אֶסְתֵּר

5. Then the king said: 'Cause Haman to make haste, that it may be done as Esther hath said.' So the king and Haman came to the banquet that Esther had prepared.

6. ויאמר המלך לאסתר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן, מיה-שְׂאֵלְתֶךָ וינתן לך ומה-בְּקִשְׁתֶּךָ עַד-וְנֹצֵי הַמַּלְכוּת, וַתַּעַשׂ

6. And the king said unto Esther at the banquet of wine: 'Whatever thy petition, it shall be granted thee and whatever thy request, even to the half of the kingdom, it shall be performed.'

7. וַתַּעַן אֶסְתֵּר, וַתֹּאמֶר: שְׂאֵלְתִי, וּבְקִשְׁתִּי

7. Then answered Esther, and said: 'My petition and my request is--

8. אִם-מִצְּאֵתִי זוֹן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, לָתֵת אֶת-שְׂאֵלְתִי, וּלְעֲשׂוֹת אֶת-בְּקִשְׁתִּי--יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם, וּמִזֹּזֵר אֶעֱשֶׂה, כְּדָבַר הַמֶּלֶךְ

8. if I have found favour in the sight of the king, and if it please the king to grant my petition, and to perform my request--let the king and Haman come to the banquet that I shall prepare for them, and I will do to-morrow as the king hath said.'

9. וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ בַּיּוֹם הַהוּא, שְׂמִינּוֹ וְטוֹב לֵב וְכָרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-מֶרְדֵּכַי בְּשַׁעַר הַמְּלָכָה, וְלֹא-קָם וְלֹא-זָע בּוֹמֵנּוֹ--וַיִּמְלֵא הַמֶּלֶךְ עַל-מֶרְדֵּכַי, זִמְזוּמָה

9. Then went Haman forth that day joyful and glad of heart but when Haman saw Mordecai in the king's gate, that he stood not up, nor moved for him, Haman was filled with wrath against Mordecai.

10. וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּלֶךְ, וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּבֵּא אֶת-אֶהֱבָיו, וְאֶת-זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ

10. Nevertheless Haman refrained himself, and went home and he sent and fetched his friends and Zeresh his wife.

11. וַיְסַפֵּר לָהֶם הַמֶּלֶךְ אֶת-כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ, וְרַב בְּנָיו וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמְּלָכָה וְאֵת אֲשֶׁר זָשָׂאוּ, עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמְּלָכָה

11. And Haman recounted unto them the glory of his riches, and the multitude of his children, and everything as to how the king had promoted him, and how he had advanced him above the princes and servants of the king.

12. וַיֹּאמֶר, הַמֶּלֶךְ--אֵף לֹא-הִבִּיֵּאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם-הַמְּלָכָה אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עֲשִׂתָהּ, כִּי אִם-אוֹתִי וְגַם-לְבוֹזֵר אֲנִי קָרוֹא-לָהּ, עִם-הַמְּלָכָה

12. Haman said moreover: 'Yea, Esther the queen did let no man come in with the king unto the banquet that she had prepared but myself and to-morrow also am I invited by her together with the king.

13. וְכָל-זֶה, אֵינְנוֹ שׂוֹהַ לִּי:ּ בְּכָל-עֵת, אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת-מֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי--וַיֹּשֶׁב, בְּשַׁעַר הַמְּלָכָה

13. Yet all this availeth me nothing, so long as I see Mordecai the Jew sitting at the king's gate.'

14. וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל-אֶהֱבָיו, וַעֲשׂוּ-עֵץ גְּבוּהָ זֹמְשִׁים אַמָּה, וּבִבְקֶר אָמֹר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת-מֶרְדֵּכַי עָלָיו, וּבֹא-עִם-הַמְּלָכָה אֶל-הַמִּשְׁתֶּה שְׂמִינּוֹ וַיִּטֵּב הַדְּבָר לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ, וַיַּעַשׂ הָעֵץ

14. Then said Zeresh his wife and all his friends unto him: 'Let a gallows be made of fifty cubits high, and in the morning speak thou unto the king that Mordecai may be hanged thereon then go thou in merrily with the king unto the banquet.' And the thing pleased Haman and he caused the gallows to be made.

פרק 6 Chapter 6

All together then repeated by the reader

1. בַּלַּיְלָהָה הָהוּא, נִדְרָהּ שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר, לְהָבִיא אֶת-סֵפֶר הַזְּכוֹרֹת דְּבַרֵי הַיָּמִים, וַיְהִי נִקְרְאִים, לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ

-> ballaylah hahu, nadedah shenat hammelech vayo'mer, lehavi et-sefer hazzichronot divrei hayamim, vayihu nikra'im, lifnei hammelech

1. On that night could not the king sleep and he commanded to bring the book of records of the chronicles, and they were read before the king.

2. וַיִּמְצָא כָּתוּב, אֲשֶׁר הִגִּיד מֶרְדֵּכַי עַל-בִּגְתָנָא וְתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ--מִשְׁמַרְי, הַסֵּף: אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלֹּחַ יָד, בַּמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ

2. And it was found written, that Mordecai had told of Bigthana and Teresh, two of the king's chamberlains, of those that kept the door, who had sought to lay hands on the king Ahasuerus.

3. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--מַה-נַּעֲשֶׂה יְקָר וְגִדּוּלָהּ לְמֶרְדֵּכַי, עַל-זֶה וַיֹּאמְרוּ זַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁרָתָיו, לֹא-נַעֲשֶׂה עִמּוֹ, דָּבָר

3. And the king said: 'What honour and dignity hath been done to Mordecai for this?' Then said the king's servants that ministered unto him: 'There is nothing done for him.'

4. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, מִי בּוֹזֵזַר וְהֶמֶן בָּא, לְבֹזֵזַר בַּיִת-הַמֶּלֶךְ הַזֹּזִיצוֹנָה, לְאֹמֵר לְמֶלֶךְ, כְּתוּבֹת אֶת-מֶרְדֵּכַי עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הִכִּין לוֹ

4. And the king said: 'Who is in the court?' --Now Haman was come into the outer court of the king's house, to speak unto the king to hang Mordecai on the gallows that he had prepared for him.--

5. וַיֹּאמְרוּ זַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ, אֵלָיו--הִנֵּה הֶמֶן, עֹמֵד בּוֹזֵזַר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, יָבֹא

5. And the king's servants said unto him: 'Behold, Haman standeth in the court.' And the king said: 'Let him come in.'

6. וַיָּבֹא, הֶמֶן, וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, מַה-לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֶמֶן, בְּלִבּוֹ, לְמִי זֹפֵן הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר, יוֹתֵר מִבְּנִי

6. So Haman came in. And the king said unto him: 'What shall be done unto the man whom the king delighteth to honour?' --Now Haman said in his heart: 'Whom would the king delight to honour besides myself?'

7. וַיֹּאמֶר הֶמֶן, אֶל-הַמֶּלֶךְ: אִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקְרוֹ

7. And Haman said unto the king: 'For the man whom the king delighteth to honour,

8. יביאו לְבוּשׁ מַלְכוּת, אֲשֶׁר לְבוֹשׁ-בוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוֹס, אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ, וְאֲשֶׁר נָתַן כֶּתֶר מַלְכוּת, בְּרֹאשׁוֹ

8. let royal apparel be brought which the king useth to wear, and the horse that the king rideth upon, and on whose head a crown royal is set

9. וְנָתַן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוֹס, עַל-יַד-אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים, וְהַלְּבִישׁוּ אֶת-הָאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקָרוֹ וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל-הַסּוֹס, בְּרוֹזוֹב הָעִיר, וְקָרָא לְפָנָיו, כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקָרוֹ

9. and let the apparel and the horse be delivered to the hand of one of the king's most noble princes, that they may array the man therewith whom the king delighteth to honour, and cause him to ride on horseback through the street of the city, and proclaim before him: Thus shall it be done to the man whom the king delighteth to honour.'

10. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמָּן, מַהֵר קָזוּ אֶת-הַלְּבוּשׁ וְאֶת-הַסּוֹס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וַעֲשֵׂה-כֵן לְמֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי, הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: אַל-תִּפְּלֵ דְבָר, מִכֹּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ

10. Then the king said to Haman: 'Make haste, and take the apparel and the horse, as thou hast said, and do even so to Mordecai the Jew, that sitteth at the king's gate let nothing fail of all that thou hast spoken.'

11. וַיִּקְזוּ הַמָּן אֶת-הַלְּבוּשׁ וְאֶת-הַסּוֹס, וַיִּלְבֹּשׂ אֶת-מֹרְדֵכַי וַיַּרְכִּיבֵהוּ, בְּרוֹזוֹב הָעִיר, וַיִּקְרָא לְפָנָיו, כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקָרוֹ

11. Then took Haman the apparel and the horse, and arrayed Mordecai, and caused him to ride through the street of the city, and proclaimed before him: 'Thus shall it be done unto the man whom the king delighteth to honour.'

12. וַיָּשָׁב מֹרְדֵכַי, אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהַמָּן נִדְרָזַף אֶל-בֵּיתוֹ, אָבֵל וְזֹפֵי רֹאשׁ

12. And Mordecai returned to the king's gate. But Haman hastened to his house, mourning and having his head covered.

13. וַיְסַפֵּר הַמָּן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ, וּלְכָל-אֶהָבָיו, אֵת, כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ זֹכְמִי וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ, אִם בְּזַרְעַ הַיְהוּדִים מֹרְדֵכַי אֲשֶׁר הַזְּכוּת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא-תוּכַל לוֹ--כִּי-נָפֹל תִּפּוֹל, לְפָנָיו

13. And Haman recounted unto Zeresh his wife and all his friends every thing that had befallen him. Then said his wise men and Zeresh his wife unto him: 'If Mordecai, before whom thou hast begun to fall, be of the seed of the Jews, thou shalt not prevail against him, but shalt surely fall before him.'

14. עודם מדברים עמו, וסריסי המלך הגיעו ויבֹהֲלוּ לְהַבִּיא אֶת-הַמֶּן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר

14. While they were yet talking with him, came the king's chamberlains, and hastened to bring Haman unto the banquet that Esther had prepared.

פרק 7 Chapter

1. ויבא המלך והמן, לשתות עם-אסתר המלכה

1. So the king and Haman came to banquet with Esther the queen.

2. ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני, במושתה המין--מה-שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך ומה-בקשתך עד-זוּצִי המלכות, ותעש

2. And the king said again unto Esther on the second day at the banquet of wine: 'Whatever thy petition, queen Esther, it shall be granted thee and whatever thy request, even to the half of the kingdom, it shall be performed.'

3. ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מצאתי זון בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב : תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי

3. Then Esther the queen answered and said: 'If I have found favour in thy sight, O king, and if it please the king, let my life be given me at my petition, and my people at my request

4. כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפוזות נמכרנו, הזרשתי--כי אין הצר שזה, בנזק המלך

4. for we are sold, I and my people, to be destroyed, to be slain, and to perish. But if we had been sold for bondmen and bondwomen, I had held my peace, for the adversary is not worthy that the king be endamaged.'

5. ויאמר המלך אֶזְשׁוּרוּשׁ, ויאמר לאסתר המלכה : מי הוא זה ואי-זה הוא, אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן

5. Then spoke the king Ahasuerus and said unto Esther the queen: 'Who is he, and where is he, that durst presume in his heart to do so?'

6. ותאמר אסתר--איש צר ואויב, המן הרע הזה והמן נבעת, מלפני המלך והמלכה

6. And Esther said: 'An adversary and an enemy, even this wicked Haman.' Then Haman was terrified before the king and the queen.

7. והמלך קם בזומתו, במושתה המין, אֶל-גֶּזֶת, הביתן והמן עמד, לְבַקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ

מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה--כִּי רָאָהּ, כִּי-כָלְתָהּ אֵלָיו הָרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ

7. And the king arose in his wrath from the banquet of wine and went into the palace garden but Haman remained to make request for his life to

Esther the queen for he saw that there was evil determined against him by the king.

8. והמלך שָׁב מִגֵּזֶת הַבַּיִתָּן אֶל-בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן, וְהָמֶן נָפַל עַל-הַמִּטָּה אֲשֶׁר אָסְתֵּר עָלֶיהָ, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמְּלָכָה עַמִּי בְּבַיִת הַדָּבָר, וַיֵּצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ, וּפְנֵי הָמֶן, וְזָפוּ

8. Then the king returned out of the palace garden into the place of the banquet of wine and Haman was fallen upon the couch whereon Esther was. Then said the king: 'Will he even force the queen before me in the house?' As the word went out of the king's mouth, they covered Haman's face.

9. וַיֹּאמֶר זֹרְבַנְדָּה אֹזֶד מִן-הַסְּרִיסִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, גַּם הִנֵּה-הֵעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הָמֶן לְמִרְדֵּכִי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עֹמֵד בְּבַיִת הָמֶן--גָּבֹה, וְזֹמְשִׁים אִמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, תִּלְהוּ עָלָיו

9. Then said Harbonah, one of the chamberlains that were before the king: 'Behold also, the gallows fifty cubits high, which Haman hath made for Mordecai, who spoke good for the king, standeth in the house of Haman.' And the king said: 'Hang him thereon.'

10. וַיִּתְּלוּ אֶת-הָמֶן, עַל-הָעֵץ, אֲשֶׁר-הֵכִין לְמִרְדֵּכִי וְזֹמַת הַמֶּלֶךְ, שְׂכָכָה

10. So they hanged Haman on the gallows that he had prepared for Mordecai. Then was the king's wrath assuaged.

פרק 8 Chapter 8

1. בַּיּוֹם הַהוּא, נָתַן הַמֶּלֶךְ אֹזְשֵׁרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, אֶת-בַּיִת הָמֶן, צָרָר (הַיְהוּדִים) הַיְהוּדִים וּמִרְדֵּכִי, בָּא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ--כִּי-הִזְעִירָה אֶסְתֵּר, מַה הוּא-לָהּ

1. On that day did the king Ahasuerus give the house of Haman the Jews' enemy unto Esther the queen. And Mordecai came before the king for Esther had told what he was unto her.

2. וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ, אֲשֶׁר הֵעֲבִיר מִהָמֶן, וַיִּתְּנָהּ, לְמִרְדֵּכִי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת-מִרְדֵּכִי, עַל-בַּיִת הָמֶן

2. And the king took off his ring, which he had taken from Haman, and gave it unto Mordecai. And Esther set Mordecai over the house of Haman.

3. וַתִּסֹּף אֶסְתֵּר, וַתִּדְבַּר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וַתִּפֹּל, לְפָנֵי רַגְלָיו וַתִּתְזַנֵּן--לוֹ, לְהֵעֲבִיר אֶת-רַעַת הָמֶן הָאֲגָגִי, וְאֵת מִזְשֵׁבְתּוֹ, אֲשֶׁר וָשָׁב עַל-הַיְהוּדִים

3. And Esther spoke yet again before the king, and fell down at his feet, and besought him with tears to put away the mischief of Haman the Agagite, and his device that he had devised against the Jews.

4. וַיִּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר, אֶת שֵׁרְבֹט הַזָּהָב וַתִּקַּח אֶסְתֵּר, וַתַּעֲמֹד לְפָנָי הַמֶּלֶךְ.

4. Then the king held out to Esther the golden sceptre. So Esther arose, and stood before the king.

5. וַתֹּאמֶר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מִצְּאֵתִי זֶזֶן לְפָנָי, וְכִשֶׁר הִדְבָּר לְפָנָי הַמֶּלֶךְ, וְטוֹבָה אֲנִי, בְּעֵינָיו--! כְּתֹב לְהֵשִׁיב אֶת-הַסְּפָרִים, בְּמוֹשְׁבַת הַמֶּן בֶּן-הַמְּדֵתָא הָאֲנֹנִי, אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדָּר אֶת-הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ.

5. And she said: 'If it please the king, and if I have found favour in his sight, and the thing seem right before the king, and I be pleasing in his eyes, let it be written to reverse the letters devised by Haman the son of Hammedatha the Agagite, which he wrote to destroy the Jews that are in all the king's provinces

6. כִּי אֵיכָכָה אוֹכֵל, וְרֵאִיתִי, בְּרָעָה, אֲשֶׁר-יִמָּצֵא אֶת-עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכֵל וְרֵאִיתִי, בְּאַבְדָּן מוֹלְדֹתַי

6. for how can I endure to see the evil that shall come unto my people? or how can I endure to see the destruction of my kindred?'

7. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲזוּשֹׁרֵשׁ לְאַסְתֵּר הַמְּלִכָּה, וּלְמֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי: הֲזֵנָה בַּיִת-הַמֶּן נָתַתִּי לְאַסְתֵּר, וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל-הָעֵץ--עַל אֲשֶׁר-שָׁלוּ יָדוֹ, (בַּיְהוּדִים) בְּיְהוּדִים

7. Then the king Ahasuerus said unto Esther the queen and to Mordecai the Jew: 'Behold, I have given Esther the house of Haman, and him they have hanged upon the gallows, because he laid his hand upon the Jews.

8. וְאַתֶּם כְּתֹבוּ עַל-הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וְזוֹתָמוּ, בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: כִּי-כָתַב אֲשֶׁר-נִכְתַּב בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ, וְנִזְוָתוֹם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ--אֵין לְהֵשִׁיב

8. Write ye also concerning the Jews, as it liketh you, in the king's name, and seal it with the king's ring for the writing which is written in the king's name, and sealed with the king's ring, may no man reverse.'

9. וַיִּקְרְאוּ סֹפְרֵי-הַמֶּלֶךְ בַּעַת-הַהִיא בְּזוֹדֵשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא-זוֹדֵשׁ סִיּוֹן, בְּשִׁלּוּשֵׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ, וַיִּכְתֹּב כָּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה מֹרְדֵכַי אֶל-הַיְהוּדִים וְאֶל הָאֲזוּשֵׁדְרָפְנִים-וְהַפּוֹזוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מִהַדּוֹ וְעַד-כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה, מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְתָּבָה וְעַם וְעַם כָּלְשׁוֹ וְאֶל-הַיְהוּדִים--כַּכְתָּבָם, וּכְלִשׁוֹנָם

9. Then were the king's scribes called at that time, in the third month, which is the month Sivan, on the three and twentieth day thereof and it was written according to all that Mordecai commanded concerning the Jews, even to the satraps, and the governors and princes of the provinces which are from India unto Ethiopia, a hundred twenty and seven provinces, unto every province according to the writing thereof, and unto every people after their language, and to the Jews according to their writing, and according to their language.

10. ויכתב, בשם המלך אושוורש, ויוזתם, בטבעת המלך וישלחו ספרים ביד הרצים
בסוסים רכבי הרקש, האושתרנים--בני, הרמכים

10. And they wrote in the name of king Ahasuerus, and sealed it with the king's ring, and sent letters by posts on horseback, riding on swift steeds that were used in the king's service, bred of the stud

11. אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר, להקהל ולעמוד על-נפשם--
להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-זויל עם ומדינה הצרים אתם, טף ונשים ושכלם, לבוז

11. that the king had granted the Jews that were in every city to gather themselves together, and to stand for their life, to destroy, and to slay, and to cause to perish, all the forces of the people and province that would assault them, their little ones and women, and to take the spoil of them for a prey,

12. ביום אחד, בכל-מדינות המלך אושוורוש--בשלושה עשר לחדש שנים-עשר,
הוא-חדש אדר

12. upon one day in all the provinces of king Ahasuerus, namely, upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar.

13. פתשון הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים ולהיות (היהודיים
(עתודים) עתידים ליום הזה, להנקם מאיביהם

13. The copy of the writing, to be given out for a decree in every province, was to be published unto all the peoples, and that the Jews should be ready against that day to avenge themselves on their enemies.

14. הרצים רכבי הרקש, האושתרנים, יצאו מבבלים ודונופים, בדבר המלך והדת
נתנה, בשושן הבירה

14. So the posts that rode upon swift steeds that were used in the king's service went out, being hastened and pressed on by the king's commandment and the decree was given out in Shushan the castle.

All together then repeated by the reader

15. ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וזור, ועטרת זהב גדולה, ותכריח
בוץ וארגמן והעיר שושן, צהלה ושמחה

-> umaredochay yatza millifnei hammelech, bilvush malchut techelet vachur,
va'ateret zahav gedolah, vetachrich butz ve'argaman vaha'ir shushan, tzalah
vesamechah

15. And Mordecai went forth from the presence of the king in royal apparel of blue and white, and with a great crown of gold, and with a robe of fine linen and purple and the city of Shushan shouted and was glad.

All together then repeated by the reader

16. ליהודים, היתה אורה ושמחה, וישון, ויקר

-> layehudim, hayetah orah vesimchah, vesason, vikar

16. The Jews had light and gladness, and joy and honour.

17. ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע, שמחה וישון ליהודים, בשנתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ, מתיהדים--כי-נפל פחד-היהודים, עליהם

17. And in every province, and in every city, whithersoever the king's commandment and his decree came, the Jews had gladness and joy, a feast and a good day. And many from among the peoples of the land became Jews for the fear of the Jews was fallen upon them.

פרק 9 Chapter 9

1. ובשנים עשר וחדש הוא-חדש אדר, בשלושה עשר יום בו, אשר הגיע דבר-המלך ודתו, להעשות: ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלום בהם, ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם

1. Now in the twelfth month, which is the month Adar, on the thirteenth day of the same, when the king's commandment and his decree drew near to be put in execution, in the day that the enemies of the Jews hoped to have rule over them whereas it was turned to the contrary, that the Jews had rule over them that hated them

2. נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אגזשורוש, לשלוח יד, במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פחדם על-כל-העמים

2. the Jews gathered themselves together in their cities throughout all the provinces of the king Ahasuerus, to lay hand on such as sought their hurt and no man could withstand them for the fear of them was fallen upon all the peoples.

3. וכל-שרי המדינות והאגזשדרפנים והפוזות, ועשי המלכה אשר למלך--מנשאים, את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי, עליהם

3. And all the princes of the provinces, and the satraps, and the governors, and they that did the king's business, helped the Jews because the fear of Mordecai was fallen upon them.

4. כי-גדול מרדכי בבית המלך, ושמעו הוהלך בכל-המדינות: כי-האיש מרדכי, הוהלך וגדול

4. For Mordecai was great in the king's house, and his fame went forth throughout all the provinces for the man Mordecai waxed greater and greater.

5. וַיִּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל-אֹיְבֵיהֶם, מִכַּף-זֶרֶב וְהָרֵג וְאַבְדָּן וַיַּעֲשׂוּ כְשֵׁנְאֵיהֶם, כְּרִצּוֹנָם

5. And the Jews smote all their enemies with the stroke of the sword, and with slaughter and destruction, and did what they would unto them that hated them.

6. וּבְשׁוּשַׁן הַבִּירָה, הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדּוּ--זָמִישׁ מֵאוֹת, אִישׁ

6. And in Shushan the castle the Jews slew and destroyed five hundred men.

7. וְאֵת פַּרְשַׁנְדָּתָא

וְאֵת דַּלְפוֹן,

וְאֵת אֶסְפָּתָא

7. And Parshandatha, and Dalphon, and Aspatha,

8. וְאֵת פּוֹרְתָא

וְאֵת אַדְלִיָּא

וְאֵת אַרִידָתָא

8. and Poratha, and Adalia, and Aridatha,

9. וְאֵת פַּרְמִישְׁתָּא

וְאֵת אַרִיסִי

וְאֵת אַרִידִי

וְאֵת וַיִּזְתָּא

9. and Parmashta, and Arisai, and Aridai, and Vaizatha,

10. עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בֶּן-הַמְּדֵתָא, צִרַר הַיְהוּדִים--הָרְגוּ וּבִבְזוּת--לֹא שָׁלוּזוּ, אֶת-יָדָם

10. the ten sons of Haman the son of Hammedatha, the Jews' enemy, slew they but on the spoil they laid not their hand.

11. בַּיּוֹם הַהוּא, בָּא מִסְפַּר הַהָרוּגִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה--לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ

11. On that day the number of those that were slain in Shushan the castle was brought before the king.

12. ויאמר המלך לאסתר המלכה, בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד זמשי מאות איש ואת עשרת בני-המן--בשאר מדינות המלך, בזה עשו ובה-שאלתך וינתן לך, ובה-בקשתך עוד ותעש

12. And the king said unto Esther the queen: 'The Jews have slain and destroyed five hundred men in Shushan the castle, and the ten sons of Haman what then have they done in the rest of the king's provinces! Now whatever thy petition, it shall be granted thee and whatever thy request further, it shall be done.'

13. ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--ינתן גם-מוזר ליהודים אשר בשושן, לעשות פדת היום ואת עשרת בני-המן, יתלו על-העץ

13. Then said Esther: 'If it please the king, let it be granted to the Jews that are in Shushan to do to-morrow also according unto this day's decree, and let Haman's ten sons be hanged upon the gallows.'

14. ויאמר המלך להעשות כן, ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני-המן, תלו

14. And the king commanded it so to be done and a decree was given out in Shushan and they hanged Haman's ten sons.

15. ויקהלו (היהודיים) היהודים אשר-בשושן, גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר, ויהרגו בשושן, שלש מאות איש ובבזה--לא שלוו, את-ידם

15. And the Jews that were in Shushan gathered themselves together on the fourteenth day also of the month Adar, and slew three hundred men in Shushan but on the spoil they laid not their hand.

16. ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם, ונזו מאביהם, והרוג בשנאייהם, זומשה ושבעים אלה ובבזה--לא שלוו, את-ידם

16. And the other Jews that were in the king's provinces gathered themselves together, and stood for their lives, and had rest from their enemies, and slew of them that hated them seventy and five thousand--but on the spoil they laid not their hand--

17. ביום-שלושה עשר, לחדש אדר ונזו, בארבעה עשר בו, ועשה אתו, יום משתה ושמחה

17. on the thirteenth day of the month Adar, and on the fourteenth day of the same they rested, and made it a day of feasting and gladness.

18. והיהודיים) והיהודים אשר-בשושן, נקהלו בשלושה עשר בו, ובארבעה עשר בו, ונזו, בזומשה עשר בו, ועשה אתו, יום משתה ושמחה

18. But the Jews that were in Shushan assembled together on the thirteenth day thereof, and on the fourteenth thereof and on the fifteenth day of the same they rested, and made it a day of feasting and gladness.

19. על-כן היהודים (הפרושים) הפרזים, הישבים בערי הפרזות--עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, שמנוחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות, איש לרעהו

19. Therefore do the Jews of the villages, that dwell in the unwalled towns, make the fourteenth day of the month Adar a day of gladness and feasting, and a good day, and of sending portions one to another.

20. וכתב מרדכי, את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך אושורוש--הקרובים, והרזוקים

20. And Mordecai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahasuerus, both nigh and far,

21. לקים, עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, ואת יום-זמשה עשר בו: בכל-שנה, ושנה

21. to enjoin them that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly,

22. כימים, אשר-זונו בהם היהודים מאביהם, והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה, ומאכל ליום טוב לעשות אותם, ימי משתה ושמחה, ומשלוח מנות איש לרעהו, ובתנות לאבינים

22. the days wherein the Jews had rest from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to gladness, and from mourning into a good day that they should make them days of feasting and gladness, and of sending portions one to another, and gifts to the poor.

23. וקבל, היהודים, את אשר-הזלו, לעשות ואת אשר-כתב מרדכי, אליהם

23. And the Jews took upon them to do as they had begun, and as Mordecai had written unto them

24. כי המן בן-המדתא האגגי, צרר כל-היהודים--וזעב על-היהודים, לאבדם והפול פור הוא הגורל, להמם ולאבדם

24. because Haman the son of Hammedatha, the Agagite, the enemy of all the Jews, had devised against the Jews to destroy them, and had cast pur, that is, the lot, to discomfit them, and to destroy them

25. ובבאה, לפני המלך, אמר עם-הספר, ישוב מוזשבתו הרעה אשר-זעב על-היהודים על-ראשו ותלו אתו ואת-בניו, על-העץ

25. but when she came before the king, he commanded by letters that his wicked device, which he had devised against the Jews, should return upon his own head and that he and his sons should be hanged on the gallows.

26. על-כן קראו לימים האלה פורים, על-שם הפור--על-כן, על-כל-דברי האגרת הזאת ומה-ראו על-ככה, ומה הגיע אליהם

26. Wherefore they called these days Purim, after the name of pur. Therefore because of all the words of this letter, and of that which they had seen concerning this matter, and that which had come unto them,

27. קִימוּ (וקבל) וְקָבְלוּ הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל-זָרְעָם וְעַל-כָּל-הַגְּזוּלִים עֲלֵיהֶם , וְלֹא יַעֲבֹר--לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה , כַּכְּתוּב וְכֻזְּמוֹם : בְּכָל-שָׁנָה , וּשְׁנָה

27. the Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to the writing thereof, and according to the appointed time thereof, every year

28. וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל-הַיּוֹר וְדוֹר , מִשְׁפּוּזָה וּמִשְׁפּוּזָה , מִדִּינָה וּמִדִּינָה , וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה , לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים , וְזָכְרָם , לֹא-יִסּוּף מִזָּרְעָם

28. and that these days should be remembered and kept throughout every generation, every family, every province, and every city and that these days of Purim should not fail from among the Jews, nor the memorial of them perish from their seed.

29. וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת-אַבְיָהוּל , וּמֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי--אֶת-כָּל-תַּקְּףָהּ : לְקָיִם , אֶת אֲגֵרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת--הַשְּׁנִיית

29. Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote down all the acts of power, to confirm this second letter of Purim.

30. וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים , אֶל-שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה--מִלְכוּת , אֲזוּשׁוּרוּשׁ : דְּבָרֵי שְׁלוֹם , וְאַמֶּת

30. And he sent letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth,

31. לְקָיִם אֶת-יְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם , כַּאֲשֶׁר קָיִם עֲלֵיהֶם מֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה , וְכַאֲשֶׁר קִימוּ עַל-נַפְשָׁם , וְעַל-זָרְעָם : דְּבָרֵי הַצּוּמוֹת , וְזַעֲקָתָם

31. to confirm these days of Purim in their appointed times, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had ordained for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry.

32. וּבִמְאֹר אֶסְתֵּר--קָיִם , דְּבָרֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב , בְּסֵפֶר

32. And the commandment of Esther confirmed these matters of Purim and it was written in the book.

פרק 10 Chapter 10

1. וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ (אחשורש) אֲזוּשְׁוֹרֵשׁ בְּמִסַּע-הָאָרֶץ, וְאֵי הַיָּם

1. And the king Ahasuerus laid a tribute upon the land, and upon the isles of the sea.

2. וְכָל-מַעֲשֵׂה תְקִפּוֹ, וְגִבּוֹרָתוֹ, וּפְרָשֵׁת גְּדֻלַּת מְרֹדֶכַי, אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ--הַלֹּא-הֵם בְּתוֹבִים, עַל-סֵפֶר הַבְּרִי הַיָּמִים, לְמַלְכֵי מִדְיָ וּפָרְס

2. And all the acts of his power and of his might, and the full account of the greatness of Mordecai, how the king advanced him, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Media and Persia?

All together then repeated by the reader

3. כִּי מְרֹדֶכַי הַיְהוּדִי, מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ אֲזוּשְׁוֹרֵשׁ, וְגָדוֹל לַיהוּדִים, וְרָצוּי לְרַב אֲזוּי--הָרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל-יִרְעוֹ.

-> ki maredochay hayehudi, mishneh lammelech achashverosh, vegadol layehudim, veratzuy lerov echav--doresh tov le'ammo, vedover shalom lechal-zar'o

3. For Mordecai the Jew was next unto king Ahasuerus, and great among the Jews, and accepted of the multitude of his brethren seeking the good of his people and speaking peace to all his seed.

=== End ===